

Sambucus nigra 'Guincho Purple'

bez czarny 'Guincho Purple'

Synonim łaciński: *Sambucus nigra* 'Purpurea'

Atrakcyjny krzew o oryginalnym zabarwieniu liści i kontrastujących z nimi, ozdobnych kwiatostanach. Duży, wyprostowany krzew, czasami niewielkie drzewko z kopulastą koroną. Osiąga 3-3,5 m wysokości. Pędy grube, jasnoszare, często łukowato wygięte. Stara kora szara, głęboko bruzdowana i korkowata. Liście złożone, do 30 cm długości, zbudowane z 5-7 jajowatoeliptycznych listków, do 10 cm długości, ostro zakończonych, brzegiem ząbkowanych, ciemnopurpurowych, błyszczących. Roztarte wydzielają charakterystyczny ostry zapach. Starsze liście oraz te rosnące w cieniu stają się purpurowozielone, jesienią przebarwiają się na czerwono. Kwiaty drobne, w zamkniętych pąkach różowe, otwarte białe, zebrane w talerzowate baldachy średnicy 10-20 cm, pachnące, chętnie odwiedzane przez motyle. Kwitnie na przełomie maja i czerwca. Owoce niewielkie, kuliste jagody o średnicy ok. 5 mm, dojrzałe – błyszczące, granatowoczerwone, bardzo soczyste. Dojrzewają od sierpnia do października. Owoce są chętnie zjadane przez ptaki, które przyczyniają się do ich rozsiewania. Zawierają witaminy A, B i C oraz dużo przyswajalnego cukru i potasu, są używane na przetwory i jako dodatek do potraw. Krzew niewymagający, odporny na suszę oraz zanieczyszczenia miejskie i przemysłowe. Całkowicie mrozoodporny. Preferuje żyzne, próchniczne i wilgotne gleby, o dużej zawartości azotu i wapnia, ale rośnie także na piaszczystych i suchych, chociaż nieco słabiej. Dla pełnego wybarwienia liści wymaga stanowiska słonecznego. Krzew do stosowania w parkach, terenach zieleni publicznej i większych ogrodach. Może być używany do zadrzewiania nieużytków.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin Magdalena Tomżyńska

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Instytucje Nauk Ogrodniczych w East Malling Wielka Brytania; wprowadzenie do handlu: 1993
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	małe drzewo lub duży krzew

siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	czerwiec
owoce	czarne granatowe jadalne kuliste
pora owocowania	sierpień wrzesień październik
nastonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	jadalne owoce odporność na zanieczyszczenia pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina miododajna
zastosowanie	ogrody przydomowe parki rekułtywacja zieleń publiczna owoce na przetwory

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin;

